

Bolja jutra!

Livada: Ah. Konačno je ogrijalo Sunce! To okruglo slatko stvorenje koje će me spasiti ove težine, ovog snijega zbog kojeg otežano dišem. Ah, taj osjećaj kad počne moje cvijeće da cvjeta, kad trava počne da zeleni, kad leptiri počnu neprestano da kruže nada mnom. Život se ponovo vraća. Hladni dani odlaze, a i sa njima moje loše raspoloženje.

(U svom tom razmišljanju prekida je ulica sa svojim brigama, gdje započinju razgovor.)

Ulica : Ponovo se nadaš lijepim danima prijatelju?

Livada : Zašto da ne?! Smatram da svako jutro donosi nešto novo, dobro ili loše, ali ko ne bi uživao u ovom lijepom danu, sunce grije, snijeg se topi, proljeće nam dolazi prijatelju.

Ulica : A i sa proljećem novi problem. Znaš i sam da se ne radujem tim danima. Ljudi užurbano koračaju po meni, kola hitro jure, zagađuju me prijatelju.

Livada: Svi imamo probleme, ali kako možeš odoljeti suncu, lijepoj pjesmi ptica, opojnom mirisu mog cvijeća?

Ulica: A zar je pošteno prijatelju što ja, kad svi uživaju, trpim otpad, smeće, koje mnogi ljudi bacaju na mene, a kantu za smeće zaobiđu? Zar je lakše zagaditi mene, a ne popuniti kantu? Znaš, ovaj svijet je postao savremen pa postoje razne kante, za razne vrste otpada. Zamisli kako je njima kad u kantu za staklo dospije papir? Nekako u istom problemu se nalazimo, i njih ne održavaju kako treba. Volim i ja proljeće ali zašto me ljudi tad manje cijene, zašto se trude da me više zagade? Ponekad, kad me problemi počnu da tište, ljudi zaborave, ja odlutam u svijet mašte, pa zamišljam kakve su ulice Pariza, Londona i drugih gradova. Da li i njih zagađuju kao mene?

Livada: Eh, prijatelju, to je surovo, znam ja to. Ljudi u našem gradu bi stvarno trebalo više da se potrudu oko čistoće, da te bolje održavaju. Ali vrati se ti u stvarnost, jer svijet mašte je previše idealan za tebe, nije stvaran.

Ulica: Ti, uz raznovrsne mirise, pjesmu ptica i zaboraviš na probleme, al' ja kad maštam, tad mi sve brige lakše panu. Tad ne mislim na to kako će ljudi iz trena u tren bacati što više smeća na mene.

Livada: A sigurno postoji nešto, što te makar usreći i nasmije na tren?

Ulica: Jedina stvar koja me obraduje u ovom gradu, je kad u ljetnom periodu blizu mene zablista šarenilo od cvijeća, kad ga ljudi sa osmijehom na licu sade sa što više ljubavi. Tad im čak i zavidim, jer poželim da se i meni posvete sa toliko nježnosti.

Livada: Sve je to lijepo čuti, al' prijatelju, šta bi ti poručio narodu ovog grada, šta da urade, da se i ti osjećaš blistavo?

Ulica: Eh, šta ne?! Zamišljam sebe kako blistam iz dana u dan, kako se ljudi trude da bacaju što manje otpada na mene, kako skidaju prljaštvinu od kiše. Poručujem im da me čuvaju, održavaju, jer ništa nije vječno, sve jednog dana gubi svoj sjaj. Želim i ja da uživam u čarima svih godišnjih doba.

Livada: Ali jedno su želje, drugo su mogućnosti, prijatelju, to znaj dobro. Pa nisu te valjda toliko zapustili, bliži se proljeće, treba da izgledaš blistavo posle ovih sniježnih dana?

Ulica: Pa i nisu, ali ti znaš mene, ja volim čistoću i protiv nje ne mogu. Tišti me ovo vrijeme, kante na stubovima rasvjete su popunjene, niko ih ne prazni, otpad pada na mene, a to je nešto što me uništava. Osjećam se prljavo, a to zapravo i jesam.

Livada: Ne znam šta da ti kažem, ja na svoje probleme ne mogu da mislim, jer mi pokvare raspoloženje. Ne razmišljaj tako ! Nadaj se boljim danima, možda baš neko oslušne tvoju patnju, pa se posveti tebi maksimalno. Nadaj se boljem sutra, jer sigurno dolaze bolja vremena.

Ulica: Možda si u pravu, ja se nadam da će boljim danima doprinijeti čari proljeća, ovo sunce što prejako grije, cvijeće sa svojim opojnim mirisom. Možda se jednog dana narod mog grada probudi sa novim idejama, sa idejama kako svoj grad učinjiti ljepšim, a mene ulicu učinjiti srećnom pa makar sa jednom kantom više.

Livada: Ma opušteno prijatelju, uživaj u ovom prelijepom danu, ko zna hoće li ih biti još ovakvih, nemoj ga kvariti sa lošim mislima.

Ulica: Potrudiću se da zaboravim na probleme makar na tren. U pravu si, šta bih ja bez tebe.

Livada: Prijatelji za to i služe, da pomažu jedni drugima. Pozvaću ptičice da nam zapjevaju jednu lijepu pjesmu, samo za mene i tebe.

Ulica: To je ono što nam treba. Hajde!

ZAŠTITITE ŽIVOTNU SREDINU! TO VAM NE PORUČUJEM SAMO JA, MOJE OKRUŽENJE, VEĆ I ULICA, KOJA TRPI MNOGE NEPRIJATNOSTI, LIVADA KOJA SE, IPAK, NADA BOLJEM SJUTRA, ŠUMA KOJA ŽELI DAN VIŠE DA ŽIVI. DOK ŠTITIMO ŽIVOTNU SREDINU, ŠTITIMO I SAMOG SEBE!

Jovana Jakšić (1996.) i Aleksandra Anđelić (1996.)

JU Srednja mješovita škola "27. septembar"

Žabljak